

îmi comunică că în Banat această formulă glumeață de urare e : « zdur! nas în cur pân' la Crăciun », cu răspunsul « iar al dumitale pân' la Rusale ».

Deși în asemenea versete populare asonanța — uneori foarte aproximativă — e destul de obicinuită, totuși nu e exclus ca la origine să fi avut o rimă adevărată, cuvântul *Crăciun* rostindu-se *Crăciur*.

Dacă supoziția aceasta e justă, rotacismul ar fi o dovadă peremporie că *Crăciun* e un element latin la noi.

SEXTIL PUȘCARIU

4. Un rotacism în nord-vestul Bosniei și în Toplița Serbiei

La puținele urme de limbă rămasă dela Români din nordvestul Peninsulei Balcanice se mai pot adăuga câteva, care confirmă expunerile din lucrarea noastră despre Vlahi și Morlaci.

Într'un studiu al lui Vladislav Skarić despre originea populației ortodoxe din nordvestul Bosniei se pomenește familia *Burazori*, *Burazeri* în Dubița. D-sa îi aduce în legătură cu neamul *Burazerovici* din Temnici (Iagodina, ținutul Moravei) originari din Toplița. Ambele neamuri serbează ca patron familiar pe Sf. Nicolae, ceea ce arată identitatea originii lor.

Informația îmi pare interesantă. Burazori este, evident, cuvânt format din românescul « buna » și din « zora », cu însemnarea de « bune zori » sau poate și « bună dimineața ». Skarić cunoaște în Kući din Montenegro o familie, care se numește *Zlojutro*¹⁾, adică « dimineața rea ». Forma Burazeri pare mai apropiată de românescul « bună seara ». În tot cazul cred că în acest nume avem un cuvânt românesc rotacizat, care s'a păstrat, ca și Sarebire, în onomastica populației acum deplin slavizată. Dubița e o localitate situată pe cursul de jos al râului Una, nu departe de revărsarea în Sava. Ea este mult mai la Nord de linia ce arată mișcarea populației românești dela Drina spre Apus, prin Bosnia, la Cetina. În aceeași regiune se întâmpină și

¹⁾ Studiul lui Skarić e publicat în *Glasnik zemaljskoy Mureja u Bosni i Hercegovini*, vol. XXX (Sarajevo 1918), p. 7.

numele *Kukulje* și *Otolović*, ambele românești (cu privire la Otul vezi Vlahii și Morlacii, p. 102), ceea ce ne arată că și în acest ținut au avut loc infiltrațiuni de populație românească.

Dar tot așa de prețioasă e informația lui Skarić despre Burazerovicii din Temnici sau din Toplița. Ținutul Topliței e situat pe teritoriul unde documentele regilor sârbești pomenesc pe Vlahi de atâtea ori. Rotacismul de aici ne poate servi ca indicație pentru a stabili teritoriul de unde a plecat populația românească care se întâmpină în secolii XIV și XV în valea Cetinei, iar în secolul XVI în Istria. De altfel numele acesta reprezintă singurul rotacism păstrat din graiul Românilor care au trăit odinioară, în Serbia medievală, la Est de Drina.

SILVIU DRAGOMIR

V

MIGRAȚIUNI ÎN TIMPUL FÂNULUI

Pentru a nu fi în contradicere cu specialiștii în geografie umană, ca Aug. Bernard, A. Fribourg, E. de Martonne, Ph. Arbos ș. a., n'am denumit mișcările, despre care voiu vorbi aici, *transhumanță*, deși, dacă am ținea seamă de etimologia cuvântului, le-am putea foarte bine numi astfel, fiind și ele un schimb de pământ, mutări de pe un loc pe altul. Ar putea spune cineva că sunt mai de grabă o formă de semi-nomadism ¹⁾, dar, la urma urmelor, denumirea e lucru secundar. Migrațiunile, cu care mă ocup aici, le-am observat ani de-a-rândul, și cred că semnalarea lor va trezi oarecare interes din punct de vedere al geografiei umane și, în parte, și al limbii. Fenomenul e următorul

La Rucăr, județul Muscel, țărani n'au fânețe suficiente pe lângă casă, care să le dea fânul necesar pentru hrănirea vitelor, a celor mari în cursul anului întreg, când nu sunt la pășune, iar a oilor în timpul iernii. « Ogrăzile » sau « livezile » lor sunt afară din sat, unele la depărtare de zeci de kilometri, până la poalele sau pe coastele munților. Puțini dintre acești mici proprietari « mănâncă iarba cu

¹⁾ Cf Philippe Arbos · *La vie pastorale dans les Alpes françaises*. p 13